

Arrest

nr. 95 973 van 28 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) 1983 te Batibo. U werkte van het jaar 2004 tot het jaar 2009 in Yaoundé als taxichauffeur, en keerde daarna terug naar Batibo om er kledij te verkopen op markten. Op 20 juni 2011 vroeg uw vriend en collega Ch. A. u om een zak mee te doen naar de markt in Batibo, die u aan van zijn klanten zou moeten geven, daar Ch. zelf niet naar de markt in Batibo zou gaan. U ontmoette Ch. aan het motorpark waar hij u de zak gaf en zei dat de klant in kwestie u zou opbellen. U was gehaast en plaatste de zak in de koffer van de wagen waarmee u naar de markt in Batibo zou gaan, waarna de wagen vertrok. Onderweg vond er een politiecontrole van de wagen plaats, en er werd gevraagd van wie de zak, die u van Ch. had meegekregen, was. In de zak bevond zich – zonder dat u dit wist – materiaal van de beweging 'Southern Cameroons National Council'

(verder SCNC). U werd gebrutaliseerd en gearresteerd omwille van het in bezit zijn van materiaal van de beweging SCNC. U werd opgesloten in een politiecel te Batibo, en werd de dag erop overgebracht naar de gerechtelijke politie te Bamenda. Samen met de politie te Bamenda ging u naar het huis van Ch., maar deze was niet aanwezig, hetgeen de politie ertoe deed besluiten dat u loog. U werd later overgebracht naar de Kondengui-gevangenis te Yaoundé, waar u verkracht werd en verbleef tot eind september 2011. In de Kondengui-gevangenis te Yaoundé leerde u de voormalige minister van financiën – een zekere Polycap Aba Aba – kennen, die in uw onschuld geloofde. Deze regelde samen met een vriend van hem, uw ontsnapping uit de gevangenis te Yaoundé. U werd er opgezocht door de vriend van Polycap Aba Aba die u zonder verdere moeilijkheden mee buiten de gevangenis nam. Nadat u de gevangenis verlaten had, werd u naar de pastoor M. te Nvole gebracht, waar u 5 dagen verbleef. Gedurende deze vijf dagen kwam de persoon die u de gevangenis uithielp, een foto van u nemen. Na deze vijf dagen werd u door deze persoon opgehaald en naar de luchthaven te Douala gebracht. U vertrok op 5 oktober 2011 per vliegtuig uit Kameroen, en kwam de volgende morgen in België aan. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 1 december 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste dient opgemerkt dat u pas een tweetal maanden na aankomst te België, internationale bescherming aanvraag

U verklaarde begin oktober 2011 – rond de vijfde van de maand – in België te zijn aangekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U vroeg echter pas asiel aan bij de Belgische asielinstanties op datum van 1 december 2011. Gevraagd waarom u van begin oktober tot 1 december 2011 wachtte met het indienen van een asielaanvraag, antwoordde u dat u er niet van afwist (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd of u dan niet wou weten of u al dan niet in België kon blijven – gezien de door u opgeworpen problemen in Kameroen – om zich er zo van te verzekeren dat u niet terug naar Kameroen zou moeten gaan, antwoordde u dat u verward was toen u aankwam, men u zei asiel aan te vragen, maar u niet wist wat dat betekende, en dat u bang was dat u vastgehouden en teruggezonden zou worden. Naast het feit dat de twee bovenstaande verklaringen niet coherent zijn – u verklaarde immers eerst dat u niet wist dat u asiel kon aanvragen, en daarna dat men u had gezegd asiel aan te vragen, maar u bang was en niet wist wat het betekende – verschoenen deze verklaringen niet dat u van begin oktober tot 1 december 2011 naliel asiel aan te vragen. Immers, het is niet onredelijk te verwachten dat u, na in België aangekomen te zijn, geen twee maanden nodig zou hebben om pogingen te ondernemen, om u zich ervan te vergewissen of er mogelijkheden bestaan die u de zekerheid zouden geven dat u niet naar Kameroen zou moeten terugkeren. Dat u daarenboven verklaarde dat iemand u zei asiel aan te vragen, maar u bang was en het niet begreep, wijst er voorts op dat u wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid om asiel aan te vragen. Dat u bang zou zijn geweest, en niet begrepen zou hebben wat asiel betekende, betekent voorts niet dat er niet van u verwacht zou kunnen worden dat u zich op zijn minst geïnformeerd zou hebben over wat asiel is, en niet danig lang te talmen met het indienen van een asielaanvraag. Gegeven deze vaststellingen, dient opgemerkt dat de laattijdigheid van uw asielaanvraag reeds bij voorbaat twijfels schept bij de door u geopperde nood aan internationale bescherming tegen de door u geopperde vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten.

Verder dient opgemerkt dat de inhoud van het door u neergelegde arrestatiebevel ter ondersteuning van uw asielrelaas, manifest tegenstrijdig is met de door u geopperde vervolgingsfeiten in Kameroen.

In het door u neergelegde arrestatiebevel – u toegestuurd door uw broer, die het op zijn beurt van uw advocaat te Kameroen verkreeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 11) – wordt u ervan beschuldigd op 27 augustus 2011 te Yaoundé deelgenomen te hebben aan subversieve activiteiten uitgevoerd door de politieke partij ‘Southern Cameroon National Council’, met name het organiseren van illegale partijbijeenkomsten, het gebruik van uw zaak waarbij u optrad als gastheer voor subversieve bijeenkomsten, en het bedreigen van de integriteit van de staat. Volgens uw eigen verklaringen werd u op 20 juni 2011 in een auto te Batibo gearresteerd omwille van het feit dat u in bezit was van materiaal en t-shirts van de beweging ‘Southern Cameroons National Council’ (verder SCNC) (zie gehoorverslag CGVS, p. 12), en werd u ongeveer een week later opgesloten in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé (zie gehoorverslag CGVS, p. 20), waar u verbleef tot

eind september (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Het dient reeds vermeld dat de manifeste tegenstrijdigheid tussen de, in het door u neergelegde arrestatiebevel ter ondersteuning van uw asielrelaas, vermelde beschuldigingen enerzijds, en de door u geopperde vervolgingsfeiten in Kameroen anderzijds, reeds ernstige twijfels doen rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen gearresteerd te zijn geworden omwille van het feit dat u in bezit was van materiaal van de partij SCNC. Bij het neerleggen van dit arrestatiebevel tijdens het gehoor op het CGVS, vermeldde u deze ongerijmdheid niet, en verklaarde u enkel dat het een arrestatiebevel betreft die u van uw advocaat te Kameroen, middels uw broer, heeft verkregen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u dit document zelf gelezen heeft, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd wat er te lezen valt, verklaarde u enkel – nadat u zelf nogmaals het document las – dat er te lezen valt dat u opgeroepen werd om voor de rechtbank te verschijnen op datum van 5 september 2011. Geconfronteerd met de vaststelling dat er vermeld staat dat u op 27 augustus 2011 deelnam aan activiteiten van de beweging SCNC – hetgeen u op geen enkel moment tijdens het gehoor op het CGVS uit eigen beweging vermeldt – verklaarde u enkel dat de overheid dat zegt, de overheid tegen u is en het niet klopt. U voegde eraan toe verward te zijn geweest toen u zelf de brief zag, en u niet weet hoe het komt. Er kan evenwel geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent. Immers, het is allerm minst onredelijk om te verwachten dat u, bij het neerleggen van dit document ter ondersteuning van uw asielrelaas, zelf zou vermelden dat de inhoud ervan onjuist is. Aan uw verklaring – namelijk dat u zelf verward zou zijn geweest toen u de brief zag en u niet weet hoe het komt – kan dan ook geen geloof gehecht worden, gezien u tijdens het gehoor op het CGVS op geen enkel moment zelf aangaf dat de in het document vermelde beschuldigingen onjuist zijn, en dat deze u verward zouden hebben.

Voorts dient vermeld dat het door u neergelegde arrestatiebevel danige incoherenties bevat, die van die aard zijn dat ze fundamenteel afbreuk doen aan de authenticiteitswaarde van dit document.

Het door u neergelegde arrestatiebevel - dat dateert van 5 september 2011 - vermeldt dat u gearresteerd en in detentie dient te worden geplaatst in de centrale gevangenis van Yaoundé, omdat u niet verschenen zou zijn voor de rechtbank te Yaoundé op datum van 17 oktober 2011. Deze vaststelling doet fundamenteel afbreuk aan de door u voorgehouden authenticiteit van dit document, daar het allerm minst geloofwaardig geacht wordt dat de Kameroense autoriteiten – meer dan een maand voordat u voor de rechtbank diende te verschijnen – op 5 september 2011 de opdracht zouden hebben gegeven u te arresteren en in detentie te plaatsen, dit omdat u op 17 oktober 2011 niet voor de rechtbank verscheen. Dat u op datum van 5 september 2011, volgens uw eigen verklaringen, reeds in de centrale gevangenis van Yaoundé was opgesloten en er verbleef, versterkt enkel de vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan de authenticiteitswaarde van dit document. Tot slot dient vermeldt dat de, in het arrestatiebevel vermelde, volledige naam van de beweging SCNC, foutief weergegeven is, daar uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat deze 'Southern Cameroons National Council' luidt en niet, zoals vermeld in het door u neergelegde arrestatiebevel, 'Southern Cameroon National Council'.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geenszins geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden authenticiteit van het door u neergelegde arrestatiebevel, en dient opgemerkt dat het feit, dat u op geen enkel moment uit eigen beweging weet aan te geven dat de, in het arrestatiebevel vermelde, beschuldigingen tegenstrijdig zijn aan de door u geopperde beschuldigingen aan uw adres vanwege de Kameroense autoriteiten, fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u ook de, door u geopperde, opsluiting in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé, niet aannemelijk heeft kunnen maken.

U verklaarde op 20 juni 2011 gearresteerd te zijn, naar het politiekantoor te Batibo te zijn gebracht, de dag erop naar het politiekantoor te Bamenda, en twee dagen daarna naar de Kondengui-gevangenis te Yaoundé te zijn overgebracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Uit deze verklaring valt eenduidig af te leiden, dat u op 23 juni, ofwel drie dagen na uw arrestatie te Batibo, naar de Kondengui-gevangenis te Yaoundé overgebracht zou zijn. Wanneer u op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd wanneer u naar de Kondengui-gevangenis te Yaoundé werd overgebracht, antwoordde u echter dat, na gearresteerd te zijn geworden, het ongeveer een week duurde vooraleer u naar deze gevangenis overgebracht werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Deze inconsistentie doet reeds twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van de door u geopperde arrestatie te Batibo en daaropvolgende detenties in de politiekantoren te Batibo en Bamenda, en in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé. U

verklaarde voorts gedurende twee maanden opgesloten te zijn in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé (zie gehoorverslag CGVS, p. 19) en deze eind september te hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U verklaarde er een cel te hebben gedeeld met vier andere personen, maar gevraagd wat dezen misdaan hadden, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u dan van geen van hen weet waarom ze in de gevangenis zaten, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat u zich niet interesseerde in hun problemen. Gevraagd of ze u vroegen waarom u er zat, antwoordde u evenwel bevestigend. U weet evenmin hoelang dezen reeds in de gevangenis zaten, noch of er SCNC-leden in de Kondengui-gevangenis zaten. Het feit dat u nagenoeg niets weet te vertellen betreffende de personen waarmee u gedurende twee maanden een cel zou hebben gedeeld, doet verder ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van de door u geopperde detentie in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé. U verklaarde verder in de Kondengui-gevangenis tweemaal daags eten te hebben gekregen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19), en dat er geen arrestatiebevel vereist was om u in de Kondengui-gevangenis op te sluiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt evenwel dat gevangenen in de Kondengui-gevangenis slechts één keer per dag eten krijgen, en het wel degelijk een probleem vormt wanneer gevangenen naar de Kondengui-gevangenis worden overgebracht zonder dat daarbij een arrestatiebevel voorzien is. Uw verklaring evenmin om een arrestatiebevel gevraagd te hebben toen u naar de Kondengui-gevangenis werd overgebracht, omdat ze u 'toch met bewijzen vonden' (zie gehoorverslag CGVS, p. 17), duidt verder op een opmerkelijke gelatenheid wat betreft uw eigen arrestatie en opsluiting in de Kondengui-gevangenis: u ondernam immers blijkbaar geen enkele poging om uw eigen illegale opsluiting zelfs nog maar in vraag te stellen. U legde tijdens het gehoor op het CGVS een kopie van uw Kameroense geboorteakte neer. Gevraagd of u over het origineel ervan beschikt, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat die zich bevindt in het centrum waar u verblijft (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe u uw originele geboorteakte bekomen hebt, en of u het dan meenam uit Kameroen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waar vandaan u de geboorteakte haalde, antwoordde u dat u deze in een aktentas bij zich had op de dag van uw arrestatie, en u deze bij zich hield tot de dag waarop u reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u, naast uw identiteitskaart, enige andere documenten bij zich had op het moment van uw arrestatie, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé documenten bij u had, antwoordde u eveneens ontkennend. Geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde geen documenten bij zich te hebben gehad in de gevangenis, antwoordde u dat er u enkel gevraagd werd of u naast uw identiteitskaart, nog andere identiteitsdocumenten bij zich had, en een geboorteakte geen identiteitsdocument is. Het dient vastgesteld, zoals ook blijkt uit het gehoorverslag van het gehoor op het CGVS, dat u duidelijk gevraagd werd of u 'enige andere documenten' bij zich had op het moment van uw arrestatie, alsook of u 'documenten' bij zich had in de gevangenis – vragen die u telkens ontkennend beantwoordde. Dat u dan, wanneer u op de inconsistenties tussen uw verschillende verklaringen gewezen wordt, oppert dat u specifiek naar identiteitsdocumenten gevraagd werd – terwijl dit duidelijk het geval niet was – en dat u niets zei met betrekking tot uw geboorteakte, daar u dat niet als een identiteitsdocument beschouwt, overtuigt dan ook helemaal niet, en wordt verder tevens opmerkelijk bevonden daar de door u neergelegde kopie van uw geboorteakte, het enige door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde document ter staving van de door u geopperde identiteit, vormt.

Uw incoherente verklaringen met betrekking tot de tijdspanne die verliep vooraleer u naar de Kondengui-gevangenis overgebracht werd, uw onwetendheid betreffende de celgenoten waarmee u een tweetal maanden een cel deelde, uw verklaring tweemaal daags eten te hebben gekregen vanwege de gevangenisautoriteiten te Yaoundé, uw berusting in de vaststelling dat er geen arrestatiebevel was om u op te sluiten in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé, en uw incoherente verklaringen betreffende het feit dat u in bezit bent van uw geboorteakte en deze bij zich zou hebben gehad, al vóórdat u gearresteerd zou zijn, bovenop de reeds opgemerkte vaststelling dat u een arrestatiebevel neerlegde waarin op datum van 5 september 2011 opgeroepen wordt om u te arresteren en in de gevangenis te Yaoundé op te sluiten, doen alle geloofwaardigheid, van de door u opgeworpen opsluiting in de Kondengui-gevangenis te Yaoundé van eind juni 2011 tot en met eind september 2011, teniet.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Het door u neergelegd arrestatiebevel uit Kameroen, werd hierboven reeds besproken en niet-authentiek bevonden. Voorts werd hierbij vastgesteld dat dit door u neergelegde document, eerder dan dat het uw asielrelaas zou ondersteunen, het door u geopperde asielrelaas veeleer tegenspreekt. Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte, werd reeds

opgemerkt dat de manier waarop u dit document bekomen zou hebben, het door u opgeworpen asielrelaas verder ondermijnt. Voorts dient vastgesteld dat deze geboorteakte – zoals u tevens zelf aangaf tijdens het gehoor op het CGVS – niet als een bewijs van uw identiteit beschouwd kan worden. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. De door u neergelegde brief van uw broer bezit verder evenmin enige bewijskracht, en zou slechts als een begin van bewijs beschouwd kunnen worden, indien uw relaas over het geheel genomen geloofwaardig genoeg bevonden zou worden, hetgeen in casu niet het geval is.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

2.1.1. Verzoeker stelt dat de rechtsvraag in het huidig geschil de vraag is of internationale bescherming verleend kan worden indien een asielzoeker in zijn land van herkomst vervolgd werd omdat hij in het bezit was van materiaal van de beweging *Southern Cameroons National Council*.

De Raad is van mening dat deze vraag slechts relevant is in zoverre het asielrelaas van verzoeker aannemelijk is wat *in casu* niet het geval is.

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS,

Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.2. Wat de laattijdige aanvraag van verzoeker betreft, wijst de Raad erop dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft, stelt artikel 57/7ter, d) van de vreemdelingenwet : « *De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoon met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;»

Verzoeker stelt dat hij geen kennis had betreffende de asielinstanties en hij de nodige stappen ondernam voor informatie maar niemand hem kon bijstaan.

Dit is geen weerlegging van de bestreden beslissing waar deze stelt: “... , *het is niet onredelijk te verwachten dat u, na in België aangekomen te zijn, geen twee maanden nodig zou hebben om pogingen te ondernemen, om u zich ervan te vergewissen of er mogelijkheden bestaan die u de zekerheid zouden geven dat u niet naar Kameroen zou moeten terugkeren. Dat u daarenboven verklaarde dat iemand u zei asiel aan te vragen, maar u bang was en het niet begreep, wijst er voorts op dat u wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid om asiel aan te vragen. Dat u bang zou zijn geweest, en niet begrepen zou hebben wat asiel betekende, betekent voorts niet dat er niet van u verwacht zou kunnen worden dat u zich op zijn minst geïnformeerd zou hebben over wat asiel is, en niet danig lang te talmen met het indienen van een asielaanvraag.*”

De Raad meent dat de door verzoeker aangehaalde redenen niet overtuigen.

2.1.3. Daar waar de bestreden beslissing wijst op de tegenstrijdigheid tussen de inhoud van het voorgelegde arrestatiebevel en de verklaringen van verzoeker stelt verzoeker dat dit verklaard wordt door het feit dat het valse beschuldigingen betreft en dan ook de werkelijke feiten niet weerspiegelt.

De Raad stelt vast dat ook als het valse beschuldigingen door de overheid zou betreffen het weinig aannemelijk is dat op 5 september 2011 een aanhoudingsbevel uitgevaardigd wordt omdat verzoeker niet verschenen zou zijn voor de rechtbank in Yaoundé op 17 oktober 2011. Dit aanhoudingsbevel zou ook uitgevaardigd zijn terwijl verzoeker reeds op 23 juni gearresteerd was en pas eind september 2011 de Kondengui-gevangenis verlaten zou hebben. Het betreft daarenboven een faxcopie. Gekopieerde documenten hebben slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip- en plakwerk te vervalsen. Dit document heeft geen bewijswaarde.

De bestreden beslissing wijst er ook terecht op dat verzoeker zijn identiteit niet bewijst en niet eensluidende verklaringen afgelegd heeft met betrekking tot de voorgelegde kopie van een geboorteakte.

2.1.4. Daar waar de bestreden beslissing de detentie in de Kondengui-gevangenis in vraag stelt, stelt verzoeker dat het ongeveer een week duurde voor dat hij naar deze gevangenis werd overgebracht en dus tussen drie en zeven dagen en dat zijn verklaringen dan ook niet tegenstrijdig zijn. Hij verwijst ook naar “*een bloemlezing van het gehoorverslag*” om deze detentie aannemelijk te maken.

Dit is geen weerlegging van het uitvoerig motief waarbij de commissaris-generaal stelt dat verzoeker de detentie in de Kondengui-gevangenis niet aannemelijk heeft kunnen maken. De Raad schaaft zich achter dit motief.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat de commissaris-generaal dit onvoldoende onderzocht heeft.

De bewering van de verzoekende partij als zou de bestreden beslissing niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.3. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS